

Въ село що е дошелъ
 Селски абержна,
 Моминъ вергиджа ;
 Дѣцата си фърле,
 Момите си годе,
 По-харната мома
 За по-лошо момче ;
 А на мене, дружки,
 Едно старо харо,
 Мече гърдуляво,
 Куче трескуляво.
 На ржка му легнамъ,
 Като на бѣлъ каменъ,
 Пазухи му бъркамъ,
 Като во вашина.
 Брадата ме боди
 Като ежовина ;
 Дихо му мириса,
 Като парчовина.
 Гиди лудо младо,
 Гиди росно грозде !
 На ржка му лѣгнешъ,
 Като на перница,
 Пазухи му бъркашъ,
 Като во коприна ;
 Лицето му бѣло,
 Лицето му меко,
 Като тулицъ памбукъ,
 Духотъ му мирише
 На ранъ бѣлъ босилъокъ. »